

Đỗ Thị Minh Giang

**Tên cũng là bút hiệu
Sinh quán: Sóc Trăng
Hiện đang cư ngụ tại: New Orleans,
Louisiana, USA**

**Rợp bóng dừa, cau phủ xóm làng
Mái chèo khua sóng vọng hò khoan
Tuổi thơ xuôi chảy dòng sông Hậu
Minh Giang!**

Thoáng Hương Xưa

*Đêm về thoáng gọn làn hương
Thương cô em nhỏ má hường ngày xưa
Hẹn hò trời bỗng giăng mưa
Dù che nồng ấm cho vừa xuyên sao
Lá thư nắn nót lên trao
Penseé trang vở ép vào mộng mơ
Tình đầu hai đứa ngây thơ
Tóc xanh chưa nhuộm bụi mờ thời gian
Mộng đời thêu dệt chứa chan
Một thời âu yếm hiền ngoan tan rồi
Phương nào hoài vọng xa xôi
Tiếng lòng trở giấc đêm trôi ưu sầu
Đáy tim chôn dấu tình sâu
Dư âm ngày cũ giọt ngâu bên trời
Trăng thanh huyền hoặc gọi mời
Canh thâu trần trở mộng vời trăm năm.*

Đỗ Thị Minh Giang

Biển Xa

Thứ sáu gió lay tà áo trắng
Hồn em xao động nắng ban trưa
Tình yêu vừa chớm mơ thắm lặng
Tim nhịp rộn ràng buổi đón đưa

Anh đành già biệt rời xa biển
Hình bóng người xưa giữ đáy tim
Chia ly từ thuở mùa chinh chiến
Biền biệt chân mây mỗi cánh chim

Ngọn sóng nhớ ai sóng bạc đầu
Hoa rơi tan tác lạc dòng ngẫu
Nuối tiếc ngậm ngùi đêm thổn thức
Riêng mình giữ trọn mối tình sâu...

Mai một anh về thăm xứ biển
Trời mây man mác dáng người thương
Cuộc đời dâu bể trôi miên viễn
Hoài niệm xuân thì mộng bốn phương.

Đỗ Thị Minh Giang

Hoài Vọng Chiều Thu

Trời chớm vào thu vọng tiếng mưa
Trên cành chiếc lá khẽ đong đưa
Tâm hồn xao xuyến chiều êm ả
Thương kỷ niệm mờ phai lối xưa

Quê hương thăm thẳm cánh chim đi
Tâm khảm hằn ghi phút biệt ly
Bóng Mẹ dần phai thuyền tách bến
Ngấn dài dòng lệ ướt bờ mi

Thầm lặng bên đời thoáng vẩn vương
Chùng ngõ sau vườn cau tỏa hương
Hai mùa mưa nắng trầu xanh mướt
Mái chèo gợn sóng sớm tinh sương

Người ở đầu sông kẻ cuối sông
Hoa vàng trước ngõ xoã mênh mông
Mùa thu huyền hoặc nhòa âm hưởng
Trăm nỗi hoài mơ, chạnh nhớ trông.

Đỗ Thị Minh Giang

Thu Nhớ

Ngọn gió thu dịu dàng
Chiều dần rơi mơ màng
Hồn chìm sâu huyền hoặc
Kỷ niệm về mênh mang

Hai lớp học kê bên
Sao giả vờ chưa quen
Con gái hay mắc cỡ
Khẽ thăm thì gọi tên

Mỗi ngày mong gặp gỡ
Dù lạnh nhìn mà thôi
Mắt em khung cửa nhỏ
Dấu tình anh khôn nguôi

Ta bên nhau hôm nào
Nhạc thông reo xạc xào
Nhịp tim cùng rộn rã
Vòng tay mềm em trao

Thanh xuân trôi xa vời
Thầm đếm lá vàng rơi
Nặng bay vòn ngọn cỏ
Nhưng nhớ hồn chơi vơi.

Đỗ Thị Minh Giang

Tàn Phai

Bao lá tình thư mang vào lớp học
Nghiêng làn tóc mây bóng nhỏ bên song
Trang vở tương tư thơm mùi mực tím
Minh nhớ thương nhau trùi mền ngập lòng

Nhạc khúc ve sầu êm ru tình tự
Dỗ giấc thân tiên ôm mộng đầy tay
Nhịp điệu đôi tim trở mình tư lự
Thời gian phai mờ trầm lặng ai hay

Xin đừng giấu trong tim niềm se sắt
Mong trời mưa không làm ướt mắt em
Hè qua nhanh biết còn ai điu dặt
Quán quýt chiều rơi hơi ấm êm đềm

Theo cánh phượng tàn tình vội ly tan
Hai ngã địa đàng vọng sầu miên man
Lối xưa tìm về lạnh lùng xa vắng
Giọt nắng lung linh hiu quạnh dâng tràn.

Đỗ Thị Minh Giang

Lưu Luyến

Giọt thương gợi nhớ đôi phương
Giọt buồn thầm lặng canh trường hoang sơ
Nhện giăng lệch mối đường tơ
Đôi bờ ly cách diệu mơ sương mù
Tóc mây quyện sắc hương thu
Vàng rơi lối mộng trầm ru giấc đời
Cung đàn ai dạo chơi vơi
Hai tà áo khép nửa vời đàn thanh
Ngọt ngào sợi nắng vàng hanh
Trăm dòng thơ viết duyên lành lãng quên
Cố nhân sao lạ tuổi tên
Tình xưa gợn sóng nắng lên mi buồn
Dòng sông trôi mãi xa nguồn
Xuôi miền biển rộng gió tuôn mịt mù
Chiều buông tóc rối mộng lung
Đâu thời mơ mộng tình chung chia lìa.

Đỗ Thị Minh Giang